

[K. B. Andersen.]

servative parti værdig — den er slet ikke noget parti værdig. Jeg opfordrede i går det ærede medlem til at komme med en bemærkning om, at nu trak man den tilbage. Det ønsker man åbenbart ikke at gøre.

Der er en anden ting i den, som undrer mig noget, og som jeg er lidt spændt på hvordan unge vil se på. Pjecen bygger jo ganske klart på dette princip, at nu skal der bygges meget store lejligheder, og dem vil de unge altså ikke have råd til at bo i. Den bygger på en rokering, ikke på nogen naturlig rokering, som der altid bør være på boligmarkedet, men en almindelig rokering efter det princip, som der står i pjecen, at man stadig skal være på vandring eller oprykning mod større og bedre lejligheder.

Altså idealet for det konservative parti er, at vi ikke sætter byggekrafterne ind dér, hvor vi kan hjælpe unge familier med billige og gode lejligheder, men at vi bygger nogle store lejligheder og så efterhånden får sat en sådan evig vandring i gang. Jeg er ikke sikker på, at de unge vil være tilfreds med en sådan form for boligpolitik.

Og så sluttede det ærede medlem jo — og det passer godt ind i dette med boligerne — med at tale om, at det, der var det afgørende for det ærede medlems parti, var dette med den personlige frihed. Dér må vi så spørge igen: ja men hvad er det for en frihed? Hvis det er den frihed, som vi møder i boligspørgsmålet fra det ærede medlems partis side, for at sige det en lille smule hårdt, friheden til at udbytte og friheden til at blive udbyttet, så er mit parti ikke at finde i et frihedssamarbejde af den art. Den personlige frihed, vi interesserer os for, er den frihed, som arbejde giver, som bevidstheden om, at man kan få arbejde, giver, det er den frihed, som tryghed giver, det er den frihed, som det at have en bolig giver, det er den frihed, som uddannelse og uddannelsesmuligheder giver, det er den frihed, som demokrati på arbejdspladsen giver; det er den personlige frihed, vi vil arbejde for, og hertil den ytringsfrihed, som bl.a. dagen i overmorgen står som udtryk for.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen var inde på, at arbejderne var blevet sorteper i spillet mellem priser og lønninger, og det

giver unægtelig anledning til at spørge om, hvordan det egentlig ville være gået danske arbejdere i så henseende, hvis vi havde fulgt det ærede medlems og hans partis holdning til helhedsløsningen. Når danske arbejdere har fået de lønforhøjelser, de har, og som i fjor adskillige gange — eller i hvert tilfælde nogle gange — overgik prisudviklingen, når danske arbejdere har en dyrtidsregulering i dag, for slet ikke at tale om, når de har den tillægspension, jeg tidligere har været inde på, så skyldes det, at vi andre stemte det igennem imod det ærede medlems parti. Og det til trods for at bedømmelsen i det ærede medlems eget organ — som jeg tidligere har været inde på det her — da sagen var gennemført, da vi havde presset den igennem, og da det ærede medlem havde stået med det ærede medlem hr. Iver Poulsen under armen og støttet V og K i deres modstand, gik ud på, at resultatet ikke var ringe, og at en række af de ting, fagbevægelsen kunne ønske sig, var opnået med denne helhedsløsning. Så jeg tror nok, jeg kan sige, at hvis det ærede medlem havde fået lov til at føre sin vilje igennem og henvise arbejderne til arbejdsregulering, der havde sagt nej til dyrtidsregulering og nej på alle andre punkter, så var de danske arbejdere blevet sorteper, om ikke før.

Den højtærede statsminister svarede i formiddags det ærede medlem på spørgsmålet om en atomfri zone, men der er en bemærkning, jeg gerne vil føje til dette svar. Det ærede medlem holder jo meget af at tale om Nordisk Råd, der kun eksisterer i kraft af, at vi andre stemte det igennem mod det ærede medlems stemme — det var dengang, han havde det andet firmanavn. Det ærede medlem vil nu meget gerne optræde meget nordisk og har nu fortalt os ved flere lejligheder, at det ærede medlem stod alene i Nordisk Råd med sit forslag om en atomfri zone, og der var ingen, der interesserede sig for atomvåbenfri zoner dér. Det er simpelt hen ikke rigtigt. Jeg skal ikke gå meget i enkeltheder, da medlemmerne selv kan finde dokumenterne fra Nordisk Råd, men skal det siges kort, så var gangen i det denne, at det ærede medlem fremsatte et forslag om, at de nordiske lande skulle erklæres for atomvåbenfri zoner. Dette forslag kom